

Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Herved bekendtgøres lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 18. januar 2007, med de ændringer, der følger af lov nr. 90 af 31. januar 2007 (§ 104), lov nr. 496 af 6. juni 2007 (§ 2), lov nr. 501 af 6. juni 2007 (§ 106), lov nr. 543 af 6. juni 2007, lov nr. 544 af 6. juni 2007, lov nr. 546 af 6. juni 2007. Lov nr. 434 af 8. maj 2006 (§ 11) er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttrædelsen af ændringerne ikke er fastsat på tidspunktet for udsendelsen af denne lovbekendtgørelse, jf. lovens § 15, stk. 3.

Kapitel 1

Lovens formål og område

§ 1. Formålet med denne lov er at

- 1) sikre borgernes rettigheder og indflydelse, når de sociale myndigheder behandler sager,
- 2) fremhæve, at de sociale myndigheder har pligt til at tilrettelægge en tidlig helhedsorienteret hjælp,
- 3) forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 4) fastlægge struktur og grundlæggende principper for administration af sociale sager.

§ 2. Loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene, Den Sociale Sikringsstyrelse og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen.

Stk. 2. Der kan i anden lovgivning være fastsat regler, der fraviger denne lov.

Stk. 3. Socialministeren bestemmer, hvilke sager denne lov helt eller delvis skal gælde for.

Kapitel 2

Borgeren

§ 3. Kommunen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for, hvor lang tid der må gå, inden der skal være truffet en afgørelse. Hvis denne frist ikke kan overholdes, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

§ 4. Borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Kommunen tilrettelægger behandlingen af sagerne på en sådan måde, at borgeren kan udnytte denne mulighed.

§ 5. Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

§ 5 a. Kommunen skal straks behandle spørgsmål om hjælp, jf. § 5, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, og der er børn eller unge under 18 år i husstanden, eller kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at der ikke er grundlag for at yde hjælp i forbindelse med udsættelsen af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen.

Stk. 3. Kommunen kan efter forudgående samtykke fra borgeren orientere fogedretten om kommunens afgørelse.

Stk. 4. Kommunens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10

§ 6. Hvis en borger har brug for at få hjælp i en længere tid, skal kommunen tidligt i forløbet tilstræbe at tilrettelægge hjælpen ud fra en samlet vurdering af pågældendes situation og behov på længere sigt.

§ 7. Senest 8 uger efter første henvendelse om løbende hjælp til forsørgelse skal kommunen foretage en vurdering efter § 6. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af et kontaktførløb efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt personer, der er omfattet af et opfølgingsforløb efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 2. Ansøgeren skal skriftligt have besked om kommunens vurdering efter stk. 1.

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

§ 8. Socialministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager.

Kapitel 3

Opholdskommune og mellemkommunal refusion

Personer fyldt 18 år

§ 9. Opholdskommunen har pligt til at yde hjælp, jf. dog § 9 a, stk. 4.

Stk. 2. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9 b, stk. 2.

Stk. 3. Ægtefæller har opholdskommune, hvor den fælles bopæl er.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om sygedagpenge. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Stk. 6. Opholdskommunen kan, når der er særlige grunde til det, indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.

Stk. 7. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1.

Personer under 18 år

§ 9 a. Opholdskommunen for et barn eller en ung under 18 år har pligt til at yde hjælp, jf. dog § 9 b.

Stk. 2. Et barn eller en ung under 18 år har samme opholdskommune som forældrene, jf. dog stk. 3-5. Et barn eller en ung under 18 år, der bor mest hos den ene af forældrene, har opholdskommune hos denne. Hvis barnet eller den unge bor lige meget hos begge forældre, har barnet eller den unge opholdskommune, hvor det er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 3. Et barn eller en ung under 18 år, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 4. Forældremyndighedsindehaverens opholdskommune har pligt til at yde hjælp efter kapitel 11 i lov om social service. Er et barn eller en ung under 18 år anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune træffer afgørelser vedrørende barnets eller den unges forhold. Afgørelser, der er målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.

Stk. 5. En ung under 18 år, der selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 6. Forældremyndighedens indehavers opholdskommune kan, når der er særlige grunde til det, uanset bestemmelsen i stk. 4, 2. og 3. pkt., indgå aftale med barnets eller den unges opholdskommune om, at den er handlekommune i forhold til barnet eller den unge. En sådan aftale er betinget af, at forældremyndighedens indehaver og den unge over 15 år giver samtykke.

Ophold uden for opholdskommunen

§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen.

Stk. 2. Plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Stk. 3. En ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for opholdskommunen, jf. § 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Mellemkommunal refusion

§ 9 c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. af den tidligere opholdskommune efter stk. 2-5.

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 191 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
 - 3) institutioner under sygehusvæsenet,
 - 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4, eller
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 67 og 142 i lov om social service.

Stk. 3. Når opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 2, nr. 6, fortsætter denne ret til refusion, hvis der iværksættes foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service.

Stk. 4. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Stk. 5. Opholdskommunen har ret til refusion, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2-4 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ligeledes ret til refusion efter stk. 1, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. §§ 67 og 142 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Stk. 6. Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1. Endvidere refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2.

Stk. 7. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter stk. 2, 4 og 5 udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Stk. 8. De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-6, er opholdskommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Stk. 9. Retten til refusion efter stk. 2, 4 og 5 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i lov om social service består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 10. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-5, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 11. Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-7 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet.

Kommunalt samarbejde

§ 9 d. Socialministeren kan efter ansøgning tillade, at forpligtelsen til at yde hjælp efter §§ 9 og 9 a overlades til en anden kommune, når overladelsen sker som led i en fælles social vagtordning.

Kapitel 3 a

Oplysningspligt m.v.

Sagens oplysning m.v.

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

§ 11. Myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om
1) at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, og

- 2) at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.
Stk. 2. Personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløsheds-kasser. Oplysninger kan samkøres og sammenstilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløsheds-kassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregisteret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra.

Stk. 4. Ved klage til det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet eller Ankestyrelsen og ved behandlingen af sager i Den Sociale Sikringsstyrelse kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

§ 11 b. Hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11, stk. 1, nr. 1 og 2, eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, jf. § 11 a, stk. 1, skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysninger kan indhentes uden samtykke, jf. § 11 a, stk. 2, og § 11 c.

§ 11 c. Hvis det er nødvendigt for sagens behandling, kan kravet om samtykke efter § 11 a, stk. 1 og 3, fraviges i sager om

- 1) særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 i lov om social service, hvor myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke, samt i forbindelse med undersøgelser efter § 50 i lov om social service,
- 2) førtidspension, hvor myndigheden kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse i en sag, uden af den pågældende person selv har rettet henvendelse herom, jf. § 17, stk. 2, i lov om social pension,
- 3) frakendelse af førtidspension, jf. § 44, stk. 1, i lov om social pension, og frakendelse eller overflytning til anden pension, jf. § 44, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.,

4) tilbagebetaling af sociale ydelser og

5) mellemkommunal refusion, jf. § 9 c, for så vidt angår følgende oplysninger om den borger, der ydes refusion for:

- a) Cpr-nummer.
- b) Hjemmel til udgiften.
- c) Udgiftens elementer.
- d) Antal af enheder.

Stk. 2. Hvis det er nødvendigt for behandlingen af en sag efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden desuden uden samtykke anmode private, der har kendskab til forholdene, om at give oplysninger, der er nødvendige for at behandle sagen.

Myndigheden skal ved anmodningen gøre opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare.

Stk. 3. I sager efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden uden samtykke forlange oplysninger efter § 11 a, stk. 1, og indhente oplysninger efter § 11 c, stk. 2, om personer, der er part i sagen, samt om forældremyndighedsindehaverens samlever eller ægtefælle.

Stk. 4. Myndigheden skal uanset adgangen til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. stk. 1-3, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Myndighedens oplysningspligt

§ 12. Myndigheden skal give borgeren skriftlig besked om

- 1) myndighedens adgang til at indhente oplysninger efter §§ 11 a og 11 c og til at foretage kontrol efter § 12 a,
- 2) konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11 b,
- 3) hvilke typer af ændringer der kan have betydning for hjælpen og
- 4) muligheden for, at borgeren kan blive mødt med et tilbagebetalingskrav og eventuelt blive tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 289 a og efter § 12 b i denne lov, hvis borgeren ikke oplyser om ændringerne, jf. § 11, stk. 2.

Kontrol

§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til

grund for udbetaling af ydelser i sager, der er omfattet af denne lov, jf. § 2, stk. 4. Det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.

Stk. 2. Kommunen kan efterse virksomhedens registreringer om borgerens løn- og arbejdsforhold, uanset om oplysningerne findes i et manuelt eller elektronisk register. Materiale, der skønnes at være af betydning for videre kontrol, skal efter anmodning udleveres eller indsendes til kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal forevise legitimation, inden eftersynet begynder.

Stk. 4. Virksomhedens indehavere og ansatte skal være kommunen behjælpelige ved eftersynet.

Stk. 5. Kommunen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som direktøren for Arbejdsdirektoratet har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 6. Kommunen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

Stk. 7. Registreringer efter stk. 5 skal til enhver tid på begæring forevises kommunen.

Stk. 8. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår, samt om de aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Stk. 9. Politiet yder bistand til kommunen. Socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren og beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler herom.

Straf

§ 12 b. Medmindre højere straf kan idømmes efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ved grov uagtsomhed fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, og derved påfører myndigheden et formuetab.

Stk. 2. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5 og 7, straffes denne med bøde.

Stk. 3. For overtrædelse efter stk. 2 kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Anden udveksling af oplysninger

§ 12 c. Til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter kapitel 16 i lov om social service, lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v. og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommuner og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 12 d. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsskadestyrelsen og kommuner udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension. Arbejdsskadestyrelsen og kommunerne kan i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 13. (Ophævet)

§ 14. Kommunen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige tillægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.

Kapitel 4

Kommunen

Kommunens opgaver

§ 15. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning.

§ 16. Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbudene og den måde, opgaverne udføres på.

§ 16 a. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med personer med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om de sociale myndigheders tilsyn.

Udvalg m.v.

Udvalget, der behandler personsager

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan ikke behandle sager om hjælp til enkeltpersoner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvilke udvalg sammensat af kommunalbestyrelsesmedlemmer der skal behandle sager om hjælp til enkeltpersoner.

Stk. 3. I kommuner med magistratsordning behandles disse sager af et eller flere magistratsmedlemmer.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse, når kommunalbestyrelsen planlægger og udfører kommunens opgaver efter de regler, der er nævnt i § 14, stk. 2, i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Børn og unge-udvalget

§ 18. Kommunalbestyrelsen nedsætter et børn og unge-udvalg, der træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 74 i lov om social service.

§ 19. Børn og unge-udvalget består af

- 1) 3 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer,
- 2) byretsdommeren i retskredsen, dog således at hvis der er flere dommere i retskredsen, bestemmer Domstolsstyrelsen, hvem af disse der skal modtage hvervet, og
- 3) en pædagogisk-psykologisk sagkyndig, der udpeges af statsforvaltningen for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Efter samme regler vælges og udpeges tillige for hvert medlem en stedfortræder, der indkaldes til at møde, når medlemmet er forhindret i at deltage.

Stk. 3. Medlemmer af udvalget efter § 17, som behandler sager om børn og unges sociale forhold, kan ikke vælges som medlemmer af eller stedfortrædere til børn og unge-udvalget. Det samme gælder magistratsmedlemmer, der i kommuner med magistratsordning er beskæftiget med disse opgaver.

Stk. 4. Den pædagogisk-psykologisk sagkyndige, som udpeges efter stk. 1, nr. 3, kan ikke deltage i behandling af andre sager vedrørende samme person eller samme familie inden for den offentlige forvaltning, herunder behandlingen af sager i statsforvaltningen og klagesager.

§ 20. Børn og unge-udvalget vælger selv sin formand og næstformand blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Dommeren leder møderne i udvalget og påser, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, og beslutter, om der skal indhentes flere oplysninger, og kan forlange, at der optages et retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018. Dommeren vejleder også om, hvordan reglerne skal forstås og anvendes, samt giver en vurdering af de oplysninger, der foreligger.

§ 21. Socialministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget og kan herved fravige kravet om, hvordan udvalget skal sammensættes, hvis en kommunalbestyrelse på grund af sin størrelse ikke kan opfylde kravet i § 19, stk. 3. Socialministeren kan tillige i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om vederlag til formanden og de øvrige medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

Koordinationsudvalget for den forebyggende arbejdsmarkedsindsats

§§ 22-29. (Ophævet)

Ældreråd

§ 30. I hver kommune etableres et ældreråd. Ældrerådets medlemmer vælges ved direkte valg. Ældrerådet rådgiver kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal høre ældrerådet om alle forslag, der vedrører de ældre.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen afgør, om der er grundlag for at nedsætte flere ældreråd.

§ 31. Ældrerådet består af mindst 5 medlemmer, og for hvert medlem vælges en stedfortræder. Der kan ikke anvendes listeopstillinger eller indgås valgforbund i forbindelse med valg til ældreråd.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der afholdes valg til ældrerådet mindst hvert fjerde år, og fastsætter i samarbejde med ældrerådet regler for, hvordan valget skal afholdes.

§ 32. Personer, der har fast bopæl i kommunen, og som er fyldt 60 år, har valgret og er valgbare til ældrerådet.

§ 33. Kommunalbestyrelsen fastsætter i samarbejde med ældrerådet vedtægter for ældrerådet. Ældrerådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen betaler udgifterne ved ældrerådets virksomhed og stiller sekretariatsbistand til rådighed, hvis rådet ønsker dette.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen yder diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer

Klageråd

§ 34. Kommunalbestyrelsen nedsætter et klageråd, der

- 1) drøfter, vurderer og videreformidler klager over afgørelser om tilbud efter §§ 83 og 84 i lov om social service, og
- 2) følger udviklingen på området og medvirker til, at opgaverne løses i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens målsætninger.

Stk. 2. Klagerådet afgør, hvilke generelle og konkrete spørgsmål vedrørende personlig hjælp og pleje m.v. rådet vil forelægge for kommunalbestyrelsen. Klagerådet kan udtale kritik og foreslå ændringer på området. Socialministeren fastsætter regler for klagerådets behandling af klagesager, jf. § 74.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for, at klagerådet får de nødvendige generelle og lokale oplysninger om hjælpen som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen afgør efter drøftelse med ældrerådet, om der er grundlag for at nedsætte flere klageråd.

§ 35. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der vælges medlemmer til klagerådet mindst hvert fjerde år, og fastsætter i samarbejde med ældrerådet regler for, hvordan medlemmerne skal vælges.

Stk. 2. Klagerådet består af

- 1) 3 medlemmer, der vælges af kommunens ældreråd blandt dets medlemmer,
- 2) 2 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, og
- 3) 1 medlem, der vælges af invalideorganisationerne i kommunen.

Stk. 3. Det medlem, der vælges efter stk. 2, nr. 3, af invalideorganisationerne i kommunen, skal modtage social pension, være under 60 år og have fast bopæl i kommunen.

Stk. 4. For hvert medlem vælges en stedfortræder. Hvis der er 5 medlemmer i ældrerådet, vælges der kun 2 stedfortrædere blandt dets medlemmer.

Stk. 5. Klagerådet vælger selv sin formand blandt de medlemmer, der er valgt af ældrerådet.

§ 36. Kommunen betaler udgifterne ved klagerådets virksomhed og stiller sekretariatsbistand til rådighed for rådet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at de medlemmer af klagerådet, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, skal have diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

§ 37. (Ophævet)

Handicapråd

§ 37 a. Kommunalbestyrelsen nedsætter et handicapråd. Handicaprådet rådgiver kommunalbestyrelsen i handicappolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører mennesker med handicap.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen hører handicaprådet over alle initiativer, som har betydning for mennesker med handicap.

Stk. 3. Handicaprådet sammensættes af 3-7 medlemmer fra handicaporganisationerne i kommunen udpeget efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer og 3-7 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen, heraf et antal af dens medlemmer. Handicaprådet vælger selv sin formand.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om handicaprådets virksomhed og sammensætning.

Kapitel 5

(Ophævet)

Kapitel 6

Opgaver, der overlades til private

§ 42. (Ophævet)

§ 43. Når en kommune eller en region betaler for at få udført opgaver efter den sociale lovgivning, skal myndigheden tage stilling til, hvorledes der skal forholdes med formue, som kan opstå i denne forbindelse. Dette gælder dog ikke formue, som opstår i forbindelse med drift af privatinstitutioner efter § 19, stk. 4, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven, og formue som friplejeboligleverandøren opnår i forbindelse med levering af service og pleje i friplejeboliger.

Stk. 2. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. »§ 19, stk. 4, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Stk. 3. Ved opgavevaretagelsen, jf. stk. 2, er videregivelse og indhentelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner omfattet af forvaltningslovens §§ 27, 29, 31 og 32. Dette gælder også for selvejende institutioner, der efter aftale udfører en opgave for en kommune eller en region.

§ 43 a. (Ophævet)

Kapitel 7

De sociale nævn

§ 44. Det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen, i det omfang det er fastsat i loven.

Stk. 2. Det sociale nævn godkender følgende afgørelser truffet af kommunen, hvis afgørelsen er truffet mod den pågældendes vilje:

- 1) Afgørelser om alarm- og pejlesystemer efter § 125 i lov om social service.
- 2) Afgørelser om tilbageholdelse i boligen efter § 127 i lov om social service.
- 3) Afgørelser om anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 128 i lov om social service.

Stk. 3. Det sociale nævn træffer i et møde afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service efter indstilling fra kommunen.

§ 45. I hver region nedsættes et eller flere sociale nævn. De sociale nævns funktionsperiode er 4 år og regnes fra den 1. juni året efter det kommunale valgår.

Stk. 2. Nævnene består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra kommunerne i regionen og 1 medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer. Statsforvaltningen yder sekretariatsbistand til nævnet.

Stk. 3. Medlemmer af nævnet, som er udpeget af socialministeren, skal have bopæl i regionen, hvor statsforvaltningen er beliggende, eller i øvrigt have tilknytning til regionen. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Medlemmer af Ankestyrelsen og medlemmer af udvalg efter § 17 kan ikke være medlemmer af de sociale nævn.

Stk. 4. Afgørelse i de enkelte sager træffes ved almindeligt flertal.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for nævnet. Socialministeren fastsætter efter aftale med indenrigs- og sundhedsministeren antallet af medlemmer, der er nødvendigt med henblik på at oprette flere nævn inden for samme region.

§ 46. (Ophævet)

§ 46 a. (Ophævet)

§ 47. Medlemmer af udvalg efter § 17 kan ikke være medlemmer af det sociale nævn. Det samme gælder kommunalt ansatte, som deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af nævnenes kompetence.

§ 48. (Ophævet)

Kapitel 8

Den Sociale Sikringsstyrelse

§ 49. Den Sociale Sikringsstyrelse varetager de opgaver, som efter lovgivningen er henlagt til styrelsen.

Kapitel 9 Ankestyrelsen

§ 50. Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov.
Stk. 2. Ankestyrelsen yder sekretariatsbistand til Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejds miljøklagenævnet.
Stk. 3. Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50 a. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af et beskæftigelsesankenævn nedsat i medfør af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg består af 2 ankechefer samt 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening og
- 4) De Samvirkende Invalideorganisationer.

Stk. 3. Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når samtlige medlemmer er til stede.

Stk. 4. Afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

Stk. 5. Styrelseschefen kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der deltager 3 ankechefer og 4 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter stk. 2.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter aftale med indenrigs- og sundhedsministeren antallet af medlemmer, der udpeges af KL, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening og De Samvirkende Invalideorganisationer, jf. stk. 2.

Stk. 7. Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der er beskikkede medlemmer af et beskæftigelsesankenævn.

Stk. 8. I afgørelser om ret til dagpenge ved sygdom eller fødsel til søfarende deltager medlemmer udpeget efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende i stedet for medlemmer udpeget efter stk. 2, nr. 2 og 3.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte en forretningsorden for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

Stk. 10. §§ 51 og 52, § 53, stk. 1, og §§ 55 og 56 finder ikke anvendelse, når sagerne behandles i beskæftigelsesudvalget.

Sammensætning

§ 51. Ankestyrelsens afgørelser træffes af

- 1) styrelseschefen, vicedirektøren og et antal ankechefer og
- 2) medlemmer, der udpeges efter § 52.

Stk. 2. Styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.

§ 52. Socialministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af socialministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 5) De Samvirkende Invalideorganisationer.

Stk. 2. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er fyldt 66 år,
- 2) der er medlem af et socialt nævn,
- 3) der tidligere i 2 perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen, eller
- 4) der er ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med socialt formål.

Afgørelser i de enkelte sager

§ 53. Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, hvori der deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.

Stk. 2. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

Stk. 3. Formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. § 55.

§ 54. (Ophævet)

Afgørelser med udvidet votering

§ 55. I afgørelser med udvidet votering deltager i mødet 2 medlemmer og 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand.

Stk. 2. Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende:

- 1) Afgørelser, som er truffet af de sociale nævn, som kan behandles, fordi de har principiel eller generel betydning, jf. § 63.
- 2) Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74 i lov om social service.
- 3) Sager om Ankestyrelsens samtykke til eller anmodning om adoption uden forældremyndighedsindehaverens samtykke efter adoptionslovens § 9 og § 10.
- 4) Sager om tilbageholdelse i boligen efter § 127 og om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service.
- 5) Afgørelser, der er udsat med henblik på udvidet votering, jf. § 53, stk. 3.
- 6) Andre sager, som styrelseschefen beslutter har principiel eller generel betydning.

Stk. 3. Afgørelsen træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

§ 56. Styrelseschefen kan, når en sag har principiel eller generel betydning, beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der i øvrigt deltager 2 medlemmer og 2 ankechefer.

Stk. 2. § 55, s tk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Beslutninger om at behandle nævnenes afgørelser og om at genoptage en sag

§ 57. Følgende beslutninger træffes af 1 ankechef:

- 1) Om en afgørelse, som et socialt nævn eller et beskæftigelsesankenævn har truffet, opfylder betingelserne i § 63 for at kunne blive behandlet af Ankestyrelsen. Beslutningen skal være truffet senest 14 dage efter, at Ankestyrelsen har modtaget sagen.
- 2) Om en tidligere afgjort sag skal genoptages.

Forretningsorden m.v.

§ 58. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsen.

§ 59. Styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicedirektøren og ankecheferne. Styrelseschefen kan fastsætte regler om vicedirektørens og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til ansatte, der opfylder uddannelseskrauet i § 51, stk. 2.

Kapitel 10

Almindelige klageregler

Klageadgang

§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunens afgørelser indbringes for det sociale nævn og kommunens eller statens afgørelser i et jobcenter for beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 2. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvriddning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tillige indbringes for beskæftigelsesankenævnet af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen og takster for tilbuddene, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for det sociale nævn. Klagen indbringes for det sociale nævn, som den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører under.

§ 62. Uenighed om Den Sociale Sikringsstyrelses kompetence kan indbringes for Ankestyrelsen. Den person, som afgørelsen vedrører, kommunen og Den Sociale Sikringsstyrelse kan indbringe sagen.

§ 63. Det sociale nævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling.

Stk. 2. Beskæftigelsesankenævnets afgørelser, jf. lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, staten i jobcenteret eller kommunen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvriddning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tillige indbringes for Ankestyrelsen af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

§ 64. Følgende afgørelser, der træffes af Den Sociale Sikringsstyrelse, kan indbringes for Ankestyrelsen:

- 1) Afgørelser om hjælp til udlændinge efter § 3, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.
 - 2) Afgørelser om hjælp til danskere i udlandet efter § 6 i lov om aktiv socialpolitik.
 - 3) Afgørelser om efterlevelseshjælp til personer, som efter Rådets forordning nr. 1408/71 og den tilhørende EØS-aftale er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, jf. § 85 a, stk. 8, jf. stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik.
 - 4) Afgørelser om ret til pension i udlandet efter § 3, stk. 4, og § 62 i lov om social pension, og § 3, stk. 3, og § 56 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v..
 - 5) Afgørelser om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes efter reglerne i EF-forordning nr. 1408/71, Nordisk Konvention om Social Sikring og de tosidede aftaler om social sikring, som Danmark har indgået med andre lande, bortset fra afgørelser om indgåelse af aftaler med et eller flere lande med henblik på fravigelse heraf.
- Stk. 2.* Den person, som afgørelsen vedrører, kan klage over afgørelserne efter stk. 1. Kommunen kan klage over en afgørelse efter stk. 1, nr. 1.

§ 65. (ophævet)

Pligt til at genvurdere sagen

§ 66. Inden en klage behandles, skal den myndighed, som har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor skal en klage først afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen.

Stk. 2. Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til klageinstansen.

Klagefrister

§ 67. Klage til det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter § 57 skal ske inden for samme frist.

Stk. 2. Formanden for det sociale nævn eller formanden for beskæftigelsesankenævnet og chefen for Ankestyrelsen kan se bort fra, at fristerne ikke er overholdt, når der er særlig grund hertil. Afgørelser om at se bort fra klagefrister og afgørelser om klagefristernes beregning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Sagsbehandlingen

§ 68. Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag.

Stk. 2. Ankestyrelsens og nævnenes afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

§ 69. Det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen kan efterprøve retlige spørgsmål.

§ 70. Ankestyrelsens og nævnenes afgørelser skal være skriftlige og være begrundede. Afgørelserne offentliggøres efter regler, der fastsættes i forretningsordenerne.

Formandens beslutninger

§ 71. Hvis formanden for nævnet finder, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er i overensstemmelse med gældende ret, kan formanden straks udsætte afgørelsens virkning og indbringe den for Ankestyrelsen senest 1 uge efter, at den er truffet. Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen. Sagen behandles i Ankestyrelsen ved udvidet votering, jf. § 55.

Stk. 2. Formanden for nævnet træffer afgørelse i sager, hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.

Stk. 3. Formandens afgørelser om sagsbehandlingen kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 4. Formanden kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er et særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Den foreløbige afgørelse kan ikke indbringes for Ankestyrelsen, men skal snarest muligt behandles i et møde i nævnet, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Formandens afgørelser, jf. § 130, stk. 1 og 2, i lov om social service, der ikke kan indbringes for Ankestyrelsen, skal behandles i det førstkommende møde.

Opsættende virkning

§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2-5 og 7.

Stk. 2. Klage over valg af anbringelsessted efter § 167, stk. 1, i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer kommunen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted

afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 76, stk. 2, i lov om social service, har opsættende virkning.

Stk. 4. Ankestyrelsen og det sociale nævn kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service opsættende virkning.

Stk. 5. Klage til Ankestyrelsen over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer det sociale nævn samtidig med afgørelsen om optagelsen i et særligt botilbud afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 6. Sager efter stk. 4 behandles i Ankestyrelsen efter § 57.

Stk. 7. Klager over kommunens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i medfør af § 47 i lov om individuel boligstøtte har opsættende virkning.

Stk. 8. Hvis Ankestyrelsen eller nævnet ændrer en afgørelse til skade for ansøgeren, træffer Ankestyrelsen eller nævnet samtidig beslutning om, fra hvilket tidspunkt ændringen skal ske.

Stk. 9. Ankestyrelsen kan ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 114, stk. 1 og 2, i lov om social service, samtidig træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.

Domstolsprøvelse

§ 73. Ankestyrelsens afgørelser efter lov om social service kan i følgende tilfælde indbringes for retten efter de særlige regler i retsplejelovens kapitel 43 a:

- 1) Tilbageholdelse i boligen efter § 127.
 - 2) Optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129.
 - 3) Afgørelser om børn og unge-udvalgets beslutninger efter reglerne i § 169.
- Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger.

Stk. 2. Samtidig med Ankestyrelsens afgørelser i sager efter stk. 1 skal Ankestyrelsen oplyse om adgangen til at forlange, at sagen forelægges for domstolene, og om fristen herfor.

Bemyndigelser

§ 74. Socialministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

§ 75. (Ophævet)

Kapitel 11

Koordinering af praksis

§ 76. Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne, staten i jobcenteret, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene og vejleder om ankeinstansernes praksis.

§ 77. Socialministeriet og Beskæftigelsesministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunernes eller nævnenes afgørelser.

§ 78. Det sociale nævn og beskæftigelsesankenævnet har pligt til inden for sit område at koordinere, at afgørelser, som indbringes for nævnet, træffes i overensstemmelse med lovgivningen.

Stk. 2. Som et led i denne koordinering følger nævnet praksis i kommunerne, staten i jobcenteret og nævnene og vejleder om ankeinstansernes praksis.

§ 79. Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnet og det sociale nævn skal samarbejde om deres koordinationsopgave efter § 76 og § 78. Som led i denne opgave kan Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnet og de sociale nævn indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som i elektronisk form.

§ 79 a. Kommunalbestyrelsen behandler Ankestyrelsens og nævnenes undersøgelser af kommunens praksis på et møde.

Det Rådgivende Praksisudvalg

§ 80. Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg til støtte for sin indsats med at koordinere praksis, jf. § 76.

Stk. 2. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at foretage.

- § 81.** Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra
- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
 - 2) Dansk Arbejdsgiverforening,
 - 3) Landsorganisationen i Danmark,
 - 4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
 - 5) De Samvirkende Invalideorganisationer og
 - 6) direktørerne for statsforvaltningerne i forening.

Kapitel 12

Statistik, analyse, information m.v.

- § 82.** Kommunerne, regionerne, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som socialministeren og ministeren for familie- og forbrugeranliggender anmoder om.
- § 83.** Kommunerne giver Socialministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.
- Stk. 2.* Kommunerne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.
- § 84.** Socialministeren og ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger, jf. §§ 82 og 83, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Kapitel 13

Regnskabsaflæggelse, revision m.v.

- § 85.** Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse efter forhandling med beskæftigelsesministeren og ministeren for familie- og forbrugeranliggender regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision.
- § 86.** Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse efter forhandling med beskæftigelsesministeren og ministeren for familie- og forbrugeranliggender regler om, hvem der skal betale udgifter til lægeerklæringer og transport m.v., som en myndighed pålægger en ansøger, når disse udgifter ikke kan betales efter anden lovgivning.

Kapitel 14

Råd m.v.

Det Centrale Handicapråd

- § 87.** Socialministeren nedsætter et Centralt Handicapråd, der rådgiver i handicapsspørgsmål. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.
- Stk. 2.* Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

Rådet for den sociale indsats på det rummelige arbejdsmarked (Det Sociale Råd)

§ 87 a. (Ophævet)

Børnerådet

- § 88.** Socialministeren nedsætter et børneråd, der skal arbejde på at sikre børns rettigheder samt informere og rådgive om børns forhold i samfundet. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.
- Stk. 2.* Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

Kapitel 15

Ikrafttræden m.v.

§ 89. Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnene nedlægges den 30. juni 1998. Sager efter § 14, stk. 1 og 2, og §§ 16 og 18 i lov om social pension samt efter §§ 43 og 58 i lov om social bistand, som kommunerne har givet indstilling i til nævnene, og som ikke er afgjort af revaliderings- og pensionsnævnene senest denne dato, overgår til de sociale nævn, der er nedsat efter denne lovs § 44. Sager vedrørende kommunale afgørelser, som er indbragt for nævnene, og som ikke er afgjort senest på denne dato, overgår ligeledes til de sociale nævn. Sagerne afgøres og kan påklages efter reglerne i lov om social pension og i lov om social

bistand som gældende indtil den 1. juli 1998. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævnene ophører den 30. juni 1998.

Stk. 3. De sociale ankenævn nedlægges den 30. juni 1998. De sager, der ikke er afgjort senest denne dato, overgår til de sociale nævn til afgørelse. Sagerne afgøres og kan påklages efter de hidtidigt gældende regler. Funktionsperiode for formanden for og medlemmerne af de sociale ankenævn ophører den 30. juni 1998.

Stk. 4. Funktionsperioden for medlemmerne af de sociale nævn, jf. denne lovs § 44, vil første gang være fra den 1. juli 1998 til den 30. juni 2002.

Stk. 5. Dagpengeudvalget, jf. § 33 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, nedlægges den 31. maj 1999. Funktionsperioden for formanden og medlemmerne ophører samme dato.

Stk. 6. Beføjelser, som kommunalbestyrelsen eller amtsrådet har overladt til en selvejende institution med overenskomst med kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. § 9, stk. 2, i lov om social bistand, bevares efter de hidtil gældende regler.

Stk. 7. Koordinationsudvalget, jf. § 24, skal være nedsat senest den 31. december 1998.

Stk. 8. Kommuner, der har etableret ældreråd før den 1. januar 1996, skal senest den 1. januar 1999 have etableret ældreråd, der opfylder betingelserne i §§ 30-33.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 1069 af 17. december 2002 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9a og 72. Lovændringen angår udvidelsen af anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område til at omfatte lov om individuel boligstøtte.)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 2. Loven anvendes på afgørelser, som træffes denne dato eller senere, selv om afgørelserne vedrører udbetaling eller tilbagebetaling af boligstøtte vedrørende en periode før den 1. januar 2003.

Stk. 3. Aftaler indgået i medfør af § 76, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte om mellemkommunal refusion er fortsat gældende, så længe den pågældende bor i den anviste bolig, eller indtil aftalen opsiges. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter aftalen kan indbringes for det sociale nævn i medfør af § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Lov nr. 397 af 28. maj 2003 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører § 9. Lovændringen angår selvstændig handlekommune for anbragte børn samt høring og inddragelse af børn i sagsbehandlingen)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003 og anvendes på sager, hvor barnet anbringes denne dato eller senere. § 2, nr. 2, anvendes også på sager, hvor der skal træffes afgørelse efter kapitel 8 i lov om social service, uanset om der i sagen er truffet afgørelse om anbringelse før den 1. juli 2003.

Stk. 2. Børn og unge, der var anbragt før den 1. juli 2003, har selvstændig opholdskommune i den kommune, der den 30. juni 2003 var opholdskommune for barnet eller den unge, selv om barnets eller den unges forældre senere flytter til en anden kommune, jf. dog § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt. i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved § 1, nr. 1.

Lov nr. 1168 af 19. december 2003 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9-9 d og 43 a. Lovændringen angår præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd.)

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2. Refusion efter § 9 c, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til førtidspension tilkendt den 1. januar 2004 eller senere. Forhøjelser efter 1. januar 2004 af førtidspension tilkendt før 1. januar 2004 er ikke omfattet af § 9 c, stk. 5.

Stk. 3. Refusion efter § 9 c, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til hjælp, der er ydet den 1. januar 2004 eller senere, selv om ydelsen er tilkendt og iværksat forud for denne dato.

Stk. 4. § 9 a, stk. 4, omfatter børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet den 1. juli 2003 eller senere. Børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet før den 1. juli 2003 har opholdskommune i den kommune, der den 30. juni 2003 var opholdskommune for barnet eller den unge. Denne kommune har ret til refusion fra den kommune, som var refusionspligtig den 30. juni 2003 for udgifter til anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 i lov om social service.

Lov nr. 191 af 24. marts 2004 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører § 50. Lovændringen angår overførelse af sekretariaterne for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet til Den Sociale Ankestyrelse m.v.)

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2004, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 4, og § 2, nr. 1, finder anvendelse ved den første ansættelse af formand og stedfortræder efter den 1. april 2004.

Lov nr. 1418 af 21. december 2005 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9, 9 b, 9 c, 11 c og 79 a. Lovændringen angår handlepligt ved uenighed, mellemkommunal refusion ved passivitet, prisfastsættelse af mellemkommunal refusion, mellemkommunal refusion for plejevederlag, adgang til at indhente oplysninger i forbindelse med refusionspligten og behandling af praksisundersøgelse på møde.)

§ 3

Stk. 1. § 1 træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 3. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lov omfatter refusion efter § 9 c, stk. 5, refusion for foranstaltninger iværksat den 1. januar 2006 eller senere.

Stk. 4. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lov omfatter refusion efter § 9 c, stk. 6, refusion for udgifter til plejevederlag m.v. udbetalt den 1. januar 2006 eller senere.

Stk. 5. Beregningsreglen i § 9 c, stk. 8, anvendes på krav vedrørende ydelser leveret den 1. januar 2006 eller senere.

Lov nr. 404 af 8. maj 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 11 a og 11 c. Lovændringen angår konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister.)

§ 23

Stk. 1. § 1 træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. §§ 2-6, § 7, nr. 2, §§ 8-13, § 17, nr. 24, §§ 18-21 og § 22, nr. 1, 2 og 4, træder i kraft den 1. juni 2006.

Stk. 3...

Lov nr. 574 af 24. juni 2005, som ændret ved lov nr. 1545 af 20. december 2006, indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 2-6, 9 a, 9 b, 9 c, 11 a, 11 c, 12 c, 15, 17, 18, 32, 37, 37 a, 42-50 a, 52, 54-57, 60-63, 67-74, 76-85 og 87. Lovændringen angår konsekvensrettelser på det sociale område som følge af kommunalreformen.)

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. I kommuner, som har afholdt valg til ældekråd den 1. juli 2001 eller senere, og som indgår i en kommunesammenlægning, afholdes der ikke valg til ældekråd, jf. § 31 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, før kommunesammenlægningen. Ældekråd, som er valgt den 1. juli 2001 eller senere, fortsætter deres virksomhed indtil den 1. januar 2007. Medlemmer af klagerådet, jf. § 35 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fortsætter ligeledes deres virksomhed indtil den 1. januar 2007.

Stk. 3. I de kommuner, som sammenlægges, afholdes der valg til et ældekråd for den sammenlagte kommune (sammenlægningsældekrådet) inden den 1. december 2005. Kommunalbestyrelserne forhandler antallet af medlemmer til

ældrerrådet og fordelingen af pladser mellem kommunerne efter høring af ældrerrådene i de berørte kommuner. Ældrerrådet for den sammenlagte kommune (sammenlægningsældrerrådet) rådgiver sammenlægningsudvalget om ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og sammenlægningsudvalget om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre.

Sammenlægningsudvalget skal høre sammenlægningsældrerrådet om alle forslag, der vedrører de ældre.

Stk. 4. I kommuner, som ikke sammenlægges, nedsættes det i § 37 a nævnte handicapråd den 1. april 2006. I de kommuner, som sammenlægges, nedsættes et fælles handicapråd for den sammenlagte kommune den 1. april 2006.

Stk. 5. Medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen, som er udpeget af socialministeren den 1. januar 2002 eller senere, fortsætter deres virksomhed, indtil nye medlemmer er udpeget efter denne lov.

Stk. 6. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg behandler sager, som er indbragt for Ankestyrelsen og optaget til behandling, og som ikke er afgjort senest den 31. december 2006, efter

- 1) lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- 2) lov om aktiv socialpolitik med undtagelse af hjælp efter lovens kapitel 10 og 10 a,
- 3) lov om integration af udlændinge i Danmark med undtagelse af afgørelser efter §§ 35-39,
 - 4) lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel,
 - 5) lov om social pension kapitel 3 og §§ 42 og 44,
- 6) lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension §§ 13-15, 21, 24 og 44 og § 54, stk. 3 og 4,
 - 7) lov om delpension,
 - 8) lov om sygedagpenge og
 - 9) lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Stk. 7.

Stk. 8.

Stk. 9.

Lov nr. 222 af 22. marts 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 11 a og 34. Lovændringen angår krav til kommunernes sagsbehandling i visse sociale sager m.v.)

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2007. Dog træder § 1, nr. 4, og § 2, nr. 3, i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 371 af 1. maj 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9 c og 82. Lovændringen angår omkostningsbestemte takster for kommunale tilbud.)

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører § 73. Lovændringen angår politi- og domstolsreform.)

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.

Stk. 2-22.

Lov nr. 1545 af 20. december 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 7, 9, 12 c, 12 d, 43 og 54. Loven angår ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvis sygemeldte, udvidelse af arbejds giverperioden samt konsekvensændringer.)

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. ...

Lov nr. 1584 af 20. december 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9, 11, 12 og 34. Lovændringen angår tekniske rettelser på det sociale område og boligområdet som følge af kommunalreformen m.v.)

§ 13

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 1585 af 20. december 2006 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 12, 16 a og 50 a. Lovændringen angår tilpasning af reglerne om tilsyn med løsningen af sociale opgaver til kommunalreformen.)

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 90 af 31. januar 2007 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser.
(Lovændringen vedrører §§ 9c og 43. Lovændringen angår ændringer af reglerne som følge af lov om friplejeboliger)

§ 100.

Loven træder i kraft den 1. februar 2007

Lov nr. 496 af 6. juni 2007 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser.
(Lovændringen vedrører § 12d. Lovændringen angår opfølgning af anbefalinger fra arbejdsskadeudvalgene m.v.)

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2.
Stk. 2.-8.

Lov nr. 501 af 6. juni 2007 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser.
(Lovændringen vedrører §§ 37, 43, 82, 83, 84. Lovændringen angår dagtilbudsloven)

§ 103

Loven træder i kraft den 1. august 2007.

Lov nr. 543 af 6. juni 2007 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser.
(Lovændringen vedrører §§ 30, 31, 35. Lovændringen angår tilsyn på plejehjem og i plejeboliger m.v.)

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 544 af 6. juni 2007 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser.
(Lovændringen vedrører § 5a. Lovændringen angår pligt til at genvurdere hjælpen til personer, som udsættes af beboelseslejemål)

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 546 af 6. juni 2007 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser.
(Lovændringen vedrører § 33. Lovændringen angår diæter m.v. til medlemmer af ældreråd)

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Socialministeriet, den 27. august 2007

*P.M.V.
Thomas Børner*